

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΚΑΤΣΑΜΠΑ

**Διδακτική και καθοδηγητική
η πείρα του Ανδρέα Ζιαρτίδη
Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΤΙΜΗΣΕΙ**

Φ. Μεγέλιθρος
2/6/95

κπ. 62

Ο ΙΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ και η πείρα εκείνων που διαδραμάτισαν ρόλο στην όλη κυπριακή πορεία, πρέπει να είναι πάντοτε κάτι που να προκαλεί το ενδιαφέρον. Κι όταν οι εκτιμήσεις αυτές εκφράζονται με αντικειμενικότητα και με φανερή τη διάθεση αυτοκριτικής, καθίστανται πολύτιμο καθοδηγητικό υλικό για τους νεώτερους. Αυτές τις γενικές απόψεις διαπιστώνουμε με αφορμή μια νέα έκδοση, που αποτελείται από αφηγήσεις του βετεράνου συνδικαλιστή και πολιτικού Ανδρέα Ζιαρτίδη, προς τον Πανίκο Παιονίδη, που κυκλοφόρησαν σε 240 σελίδες με τον τίτλο «Ανδρέας Ζιαρτίδης - χωρίς φόβο και πάθος». Στο κείμενο αυτό, που καλύπτει πολλές πτυχές της πολιτικής και συνδικαλιστικής ζωής της Κύπρου, χαιρέται ο αναγνώστης το συνετό, το μετρημένο ηγέτη, που ξέρει και σέβεται την αντικειμενικότητα, που διαθέτει το θάρρος να λέγει πως σ' αυτή και σ' εκείνη την περίπτωση έκανε λάθος, τον άνθρωπο που έμπρακτα εφαρμόζει το μέτρο, χωρίς φανατισμό, τον ηγέτη που είναι έτοιμος να συζητήσει με καλή θέληση την κάθε άποψη. Αυτός ο τόπος οφείλει πολλά στον Ανδρέα Ζιαρτίδη, το συνδικαλιστή και πολιτικό, που για πενήντα σχεδόν χρόνια βρισκόταν στο προσκήνιο, στην πρώτη γραμμή των αγώνων και των προσπαθειών για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων και για τη διακείωση των εθνικών αισθημάτων του λαού μας. Τα δεκαπέντε κεφάλαια στα οποία χωρίζεται το όλο κείμενο - συνέντευξη, δίνουν την εικόνα της ολοκληρωμένης αντίκρουσης των πιο φλεγόντων προβλημάτων και πτυχών της κυπριακής ζωής κατά το μισό αιώνα που καλύπτει η καθημερινή δραστηριότητα του Ανδρέα Ζιαρτίδη. Οι τίτλοι δίνουν την εικόνα. «Δεν είμαι εγώ ο ιδρυτής του συνδικαλισμού», «Ήταν αναπόφευκτη η διάσπαση του συνδικαλιστικού κινήματος», «Η πορεία του εθνικού θέματος και η γραμμή της Αριστεράς», «Το ΑΚΕΛ και ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος», «Ο ένοπλος αγώνας της ΕΟΚΑ και το ΑΚΕΛ», «Η άνοδος της Χούντας στην Ελλάδα», «Το πραξικόπημα και η τουρκική εισβολή», «Πρασα», «Αντιπροσώπων την οποία υπηρέτησε σαν μέλος της για 31 συνεχή χρόνια. Δεν θέλω να μονοπωλήσω την πατρότητα της πρότασης αυτής, γιατί ανήκει και στο φίλο Μάριο Ηλιάδη, με τον οποίο συζητήσαμε για ώρες τις τοποθετήσεις που κάνει ο Ανδρέας Ζιαρτίδης στο διδακτικό και καθοδηγητικό του εκτενές κείμενο του διθλιού του που μόλις κυκλοφόρησε. Η κοινωνία που τιμά τους άξιους, τιμά, σε τελευταία ανά-

ΑΚΕΛ», «Τομές στην Αριστερά», «Τα παιδικά μου χρόνια», «Το μυστικό του κύρους» και «Μερικές κρίσιμες στιγμές του κυπριακού».

Πολλά χρήσιμα θα διδαχθεί ο αναγνώστης - μελετητής του κειμένου του Ανδρέα Ζιαρτίδη. Ο βετεράνος συνδικαλιστής και πολιτικός δεν διστάζει να εκφράσει την εκτίμησή του για τη ρεαλιστική πολιτική του Γλαύκου Κληρίδη, ν' αντικρούσει με κριτικό μάτι τα λάθη της Αριστεράς και ηγετικών της παραγόντων, να προβεί σε κάποιες εύγλωττες αποκαλύψεις, όπως είναι εκείνη για την ένσταση του Σπύρου Κυπριανού, όταν επεξεργάζετο το μίνιμουμ πρόγραμμα με το ΑΚΕΛ (που τον ανάδειξε στην προεδρία) να περιληφθεί η θέση πως «για να είναι στερεή η επανασύνδεση και η συμφιλίωση, αυτή πρέπει να στηριχθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου των Τουρκοκυπρίων», η εκτίμηση του στις ικανότητες του Τάσσου Παπαδόπουλου, παρά τις πολιτικές τους διαφωνίες με αυτόν και πολλά άλλα.

Η αντικειμενικότητα με την οποία ο βετεράνος συνδικαλιστής αντικρύζει τις εργασιακές σχέσεις, που εκτιμά πως βρίσκονται σε καλά επίπεδα σε σύγκριση με εκείνες άλλων χωρών, αποδεικνύεται κι από την εκτίμηση που εκφράζει προς το οργανωμένο εργοδοτικό κίνημα, θέση που διατύπωσε και σε χαιρετισμό του σε Γενική Συνέλευση των μελών της ΟΕΒ για να δεχθεί τότε τις επικρίσεις των σκληροπυρηνικών της ηγεσίας του ΑΚΕΛ. Ο Ζιαρτίδης εκτιμά πως είναι προοδευτικός ο ρόλος των Κυπρίων εργοδοτών και στηρίζει τη γνώμη του με επιχειρήματα.

Με αφορμή τη σκέψη του Ανδρέα Ζιαρτίδη να τιμηθεί ένας άλλος βετεράνος πολιτικός, ο Πλουτής Σέρβας, σκέψη που συζητείται στους κύκλους του ΑΔΗΣΟΚ, γεννιέται η σκέψη πως η κυπριακή κοινωνία οφείλει να τιμήσει τον Ανδρέα Ζιαρτίδη. Ίσως η Βουλή των Αντιπροσώπων την οποία υπηρέτησε σαν μέλος της για 31 συνεχή χρόνια. Δεν θέλω να μονοπωλήσω την πατρότητα της πρότασης αυτής, γιατί ανήκει και στο φίλο Μάριο Ηλιάδη, με τον οποίο συζητήσαμε για ώρες τις τοποθετήσεις που κάνει ο Ανδρέας Ζιαρτίδης στο διδακτικό και καθοδηγητικό του εκτενές κείμενο του διθλιού του που μόλις κυκλοφόρησε. Η κοινωνία που τιμά τους άξιους, τιμά, σε τελευταία ανά-